31993R3275

L 295/4 EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA 30.11.1993

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 3275/93, 29. november 1993, millega keelatakse nõuete rahuldamine lepingute ja tehingute puhul, mille täitmist on mõjutanud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioon nr 883 (1993) ja sellega seotud resolutsioonid

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artiklit 228a,

võttes arvesse 22. novembril 1993. aastal vastu võetud Euroopa Liidu Nõukogu ühisseisukohta,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut

ning arvestades, et:

ühendus on määruste (EMÜ) nr 945/92 ([1]) ja (EÜ) nr 3274/93 ([2]) alusel võtnud meetmeid kaubavahetuse tõkestamiseks ühenduse ja Liibüa vahel;

Liibüa-vastase embargo tagajärjel ähvardab ühenduse ja kolmandate riikide ettevõtjaid Liibüa nõuete oht;

ÜRO Julgeolekunõukogu on 11. novembril 1993. aastal vastu võtnud resolutsiooni nr 883 (1993), mille punktis 8 käsitletakse Liibüa nõudeid seoses lepingute ja tehingutega, mille täitmist on mõjutanud julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) ja sellega seotud resolutsioonide alusel võetud meetmed;

ettevõtjaid on pidevalt vaja kaitsta selliste nõuete eest, samuti tuleb vältida võimalust, et Liibüa saaks embargo negatiivse toime eest hüvitust;

ühendus on leppinud kokku, et Liibüa peab täies ulatuses täitma ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) punkti 8 sätteid, ning on seisukohal, et otsuse tegemisel Liibüa suhtes võetud meetmete leevendamise või tühistamise kohta tuleb eelkõige arvesse võtta kõik juhud, mil Liibüa on jätnud resolutsiooni nr 883 (1993) punkti 8 sätted täitmata,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *leping või tehing* – igasugune tehing mis tahes vormis ning mis tahes õiguse alusel, mis hõlmab kas ühte või mitut lepingut või samalaadseid kohustusi samade või eri poolte vahel; selles kontekstis hõlmab mõiste "leping" võlakirju, finantstagatisi ja vastutagatisi või krediite, olenemata sellest, kas need on juriidiliselt iseseisvad või mitte, ning igasugust kaasnevat tingimust, mis tuleneb tehingust või on sellega seotud;

2) *nõue* – enne või pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva kas kohtu kaudu või muul viisil esitatud nõue, mis tuleneb lepingust või tehingust või on sellega seotud, ning eelkõige:

   a) nõue, millega taotletakse lepingust või tehingust tuleneva või sellega seotud kohustuse täitmist;

   b) nõue, mille eesmärk on mis tahes vormis võlakirja, finantstagatise või vastutagatise pikendamine või väljamaksmine;

   c) lepingu või tehinguga seotud hüvitisnõue;

   d) vastunõue;

   e) nõue, mille eesmärk on kohtuotsuse, vahekohtu otsuse või sellega võrdväärse otsuse tunnustamine või täitmine, k.a välisriigi kohtuotsuse tunnustamine, olenemata kohast, kus need on tehtud;

3) *ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) ja selle juurde kuuluvate resolutsioonide kohased meetmed* – ÜRO Julgeolekunõukogu meetmed või Euroopa ühenduste, mis tahes riigi või rahvusvahelise organisatsiooni võetud meetmed, mis tulenevad ÜRO Julgeolekunõukogu asjaomastest otsustest, on nendega kooskõlas või seotud nende otsuste rakendamisega, või ÜRO Julgeolekunõukogu loal võetud meetmed, sealhulgas sõjalised meetmed, mille eesmärk on tõkestada kaubavahetust Liibüaga;

4) *Liibüa füüsiline või juriidiline isik* –

   a) Liibüa riik või Liibüa mis tahes ametiasutus;

   b) Liibüa kodanik;

   c) mis tahes juriidiline isik, mille registrijärgne asukoht või peakontor on Liibüas;

   d) mis tahes juriidiline isik, mille tegevust eespool nimetatud füüsilised või juriidilised isikud kas otse või kaudselt kontrollivad;

   e) mis tahes isik, kes esitab nõudeid punktides a, b, c, või d nimetatud füüsilise või juriidilise isiku kaudu või kasuks.

([1]) EÜT L 101, 15.4.1992, lk 53.
([2]) EÜT L 295, 30.11.1993, lk 1.

Ilma et see piiraks artikli 2 kohaldamist, loetakse lepingu täitmist või tehingu sooritamist mõjutatuks ka ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) ja sellega seotud resolutsioonide kohaste meetmetega, kui nõue või selle sisu tuleneb otse või kaudselt kõnealustest meetmetest.

Artikkel 2

1. Keelatud on täita nõuet või astuda mis tahes samme nõude täitmiseks, mille esitaja on:

a) Liibüa füüsiline või juriidiline isik või Liibüa füüsilise või juriidilise isiku kaudu tegutsev isik;

b) füüsiline või juriidiline isik, kes otse või kaudselt tegutseb ühe või mitme Liibüa füüsilise või juriidilise isiku nimel või kasuks;

c) füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab ära ühe või mitme Liibüa füüsilise või juriidilise isiku õiguste üleandmist või esitab muul viisil nõude kõnealuste isikute kaudu või nimel;

d) muu ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) punktis 8 nimetatud füüsiline või juriidiline isik;

e) füüsiline või juriidiline isik, kes esitab nõude, mis tuleneb ühele või mitmele eespool nimetatud isikule võlakirja või finantstagatise või vastutagatise väljamaksmisest või on sellega seotud,

kui nõue on seotud lepingu või tehinguga, mille täitmist on otse või kaudselt, tervikuna või osaliselt mõjutanud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) ja sellega seotud resolutsioonide kohased meetmed.

2. Lõikes 1 nimetatud keeld kehtib ühenduse piires ja liikmesriigi iga kodaniku suhtes, samuti kõigi juriidiliste isikute suhtes, mis on asutatud või registreeritud liikmesriigi seaduste kohaselt.

Artikkel 3

Ilma et see piiraks ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) ja sellega seotud resolutsioonide alusel võetud meetmete rakendamist, ei kohaldata artiklit 2:

a) nõuete suhtes, mis on seotud lepingute ja tehingutega, v.a võlakirjad, finantstagatised või vastutagatised, mille suhtes kõnealuses artiklis nimetatud isikud tõendavad liikmesriigi kohtule, et osapooled aktsepteerisid nõude enne ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) ja sellega seotud resolutsioonide kohaste meetmete võtmist ning et kõnealused meetmed ei ole mõjutanud nõude olemasolu ega sisu;

b) maksenõuete suhtes, mis põhinevad enne artiklis 2 nimetatud meetmete võtmist toimunud juhtumiga seotud kindlustuslepingul, või liikmesriigi seaduste kohaselt kohustusliku kindlustuse lepingul;

c) nõuete suhtes, mis on esitatud artiklis 2 nimetatud meetmete kohaselt külmutatud kontole makstud summade suhtes, tingimusel et nõue ei käsitle kõnealuses artiklis nimetatud lepingute tagatistena makstud summasid;

d) nõuete suhtes, mis on seotud liikmesriigi õigusaktide alusel sõlmitud töölepingutega;

e) nõuete suhtes, mis on seotud kauba eest maksmisega, mille kohta artiklis 2 nimetatud füüsilised ja juriidilised isikud tõendavad liikmesriigi kohtule, et kaup eksporditi enne ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) ja sellega seotud resolutsioonide kohaste meetmete võtmist ning et kõnealused meetmed ei ole mõjutanud nõude olemasolu ega sisu;

f) nõuete suhtes, mis on esitatud summadele, millega seoses artiklis 2 nimetatud füüsilised või juriidilised isikud tõendavad liikmesriigi kohtule, et kõnealused summad tuleb maksta lepingu alusel, mis sõlmiti enne ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 883 (1993) ja sellega seotud resolutsioonide kohaste meetmete võtmist ning et kõnealused meetmed ei ole mõjutanud nõude olemasolu ega sisu,

tingimusel, et nõue ei sisalda intressi, tasu ega muul kujul summat, mille eesmärk on hüvitada tegevust, mis kõnealuste meetmete tõttu ei toimunud asjakohase lepingu või tehingu tingimuste kohaselt.

Artikkel 4

Igas nõude täitmise menetluses jääb kõnealuse nõude täitmist taotleva isiku kohustuseks tõendada, et nõude täitmine ei ole artikli 2 alusel keelatud.

Artikkel 5

Iga liikmesriik määrab kindlaks käesoleva määruse sätete rikkumise korral rakendatavad sanktsioonid.

Artikkel 6

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. detsembrist 1993 kell 00.01 New Yorgi aja (idavööndi ühtlusaja) järgi.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. november 1993

Nõukogu nimel

eesistuja

G. COËME